

MAIDER URIARTE IDIAZABAL

Adiorik ez, Maider

T elefonoz eta ordenagailuz trukatu ditugun azken mezuak berrirakurtzen, Maider. Eguneroko elkarrizketa praktikoak dira gehienak, laneko kontuak eta. Tanta-ka, baina, zure nortasunaren zantzuak ageri dira. Umore fina. Eszeptizismo sanoa. Kritika zorrotzerako gaitasuna, autokritika barne. Euskararen eta euskal-duntasunaren ulerkerak sakon ezohikoa. Lanerako ahalmena, ikerketarako grina.

Irakasle ona izateko ardura eta gogoia. Adimena. “Aldiri” aldizkarian eta GAUR8n idatzi dituzun azken artikulua berrirakurtzen, Maider. Paisaiarekiko pasioa daria. Kuriositatea. Landaren eta hiriaren arteko gatazka ulertzeko eta deskribatzeko nahia. Ezagutza. Zalantza ondarduak. Euskal Herritik mundura, mundutik Euskal Herrira. Kultura. Gauzen atzean benetan zer dagoen ezagutzeko jakin-mina. Erantzun harroen ordez,

galdera zintzoak. Inguratzen gaituen errealtatearen irakurketa etiko eta, bereziki, estetikoak. Arkitektura. Burutu ezin izango dugun ikerketa-proiektuan pentsatzen, Maider. Bete-beteen asmatu du zure intuizioak. Euskararen bilakaera ere landaren eta hiriaren arteko talkaren baitan ulertu behar. Nazioarteko erreferentziak. Asko bidaiatzeak eman dizun umiltasuna. Kementa. Laguntasuna. Ez adiorik, ilegorri.

IBILBIDEA Maider Uriarte Idiazabal (Colchester, 1981-Bilbo, 2016) arkitektoa zen 2008tik. Metak Arkitektura Tailerra sortu zuen Bilbon. EHUko Arkitektura Saileko bekaduna 2011tik 2013ra bitartean. Ikerketa egonaldiak egin zituen Londresko eta Municheko unibertsitate garrantzitsuetan. 2014ko abendutik EHUko Hirigintza eta Lurralde Antolakuntzako irakaslea. 2015eko urrian Nazioarteko Doktoretza eskuratu zuen. “Aldiri. Arkitektura eta abar” (UEU) arkitekturari buruzko euskarazko aldizkariaren sortzaileetako bat izan zen 2009an eta 2015etik bertako zuzendari-kidea. GAUR8ko kolaboratzailea ere bazen. Duela aste zenbait hil zen gaixotasun baten ondorioz.

Testua: Unai Fernandez de Betoño. Ilustrazioa: Ibai Gandiaga.

